

ת"פ 60394/12/12 - מדינת ישראל נגד אלי אזולאי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 60394-12-12 מדינת ישראל נ' אזולאי

כבוד השופטת מרב גרינברג

בפני

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלי אזולאי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רונית בירס

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד ענת קירשנברג

גזר דין

רקע כללי

1. כנגד הנאשם הוגש ביום **30.12.12**, כתב אישום המייחס לו **החזקת סם שלא לצריכה עצמית** ביום **14.2.10**, לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973. (להלן: "פקודת הסמים").

2. ביום 29.12.14, בדיון שהתקיים בפני כב' הש' שרון, הגיעו הצדדים להסכמה לתיקון כתב האישום וצירוף ת"פ 59757-12-13, באופן שבו יורשע הנאשם בכתב אישום מתוקן הכולל עובדות תיק דנא והתיק המצורף.

3. כמפורט בכתב האישום המתוקן, ביום 14.2.2010 בשעת צהריים, בבית הסוהר בו ריצה הנאשם עונש שהוטל עליו בת"פ 8012/09, פלט מגופו מארז העשוי פלסטיק ונייר שבתוכו נמצא סם מסוכן מסוג "הרואין" במשקל 16.62 גרם נטו. חודשיים לאחר מכן ביום 15.4.10 בשעת צהריים, הוציא הנאשם מכיס מכנסיו מארז ובו 16 מנות סם מסוג "הרואין" במשקל כולל של 0.56 גרם נטו, וכשנתפס ניסה להעלימם.

4. עוד הגיעו הצדדים להסכמה דיונית, לפיה יופנה הנאשם לשירות מבחן שיערוך תסקיר בעניינו.

5. הנאשם הורשע בעובדות כתב האישום המתוקן והדין נדחה לצורך קבלת תסקיר וטיעונים לעונש, ליום

12.5.15, אך בשל בקשת דחייה מטעם שירות המבחן, נקבע ליום 24.9.15.

6. במועד זה, התברר שהנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ואף התייצב באיחור לדיון מבלי הודעה מוקדמת. מדברי ב"כ אף עלה שנמסר לו מספר הטלפון של שירות המבחן לצורך יצירת קשר עימם. באין מנוס, נדחה הדיון ליום 12.10.16.

7. ביום 12.10.15, עתרה ב"כ הנאשם לאפשר לנאשם הזדמנות נוספת להפגש עם שירות המבחן ואף תיאמה לנאשם מועד פגישה. בהחלטתו, נעתר כב' השופט שרון לבקשת ב"כ הנאשם, כשמדגיש כי מצא לנהוג כלפי הנאשם לפני משורת הדיון, וזאת בין היתר, נוכח נסיבותיו והתחייבותו לשיתוף פעולה עם שירות המבחן.

8. בדיון הנדחה, שהתקיים ביום 24.11.15, התקבל תסקיר מפורט על אודות הנאשם, שלימד על תובנה ראשונית להשתלב בהליך גמילה מסמים, לצד רמת סיכון גבוהה למעורבות חוזרת בפלילים וסיכויי שיקום נמוכים. שירות המבחן המליץ לדחות הדיון לצורך בחינת שילוב הנאשם באשפוזית. גם לדיון זה לא התייצב הנאשם, ובדיון הנדחה טען (שוב) שהגיע באיחור לבית המשפט והביע רצון להשתלב בהליך הגמילה. לגופו של עניין, על אף התנגדות המאשימה, נוכח בקשת הנאשם, נעתר כב' השופט שרון להמלצת הדחייה אך הבהיר לנאשם חובת שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן. הדיון נדחה ליום 3.4.16.

9. בדיון זה, שהתקיים בפניי, הוגש תסקיר משלים ממנו עולה שגם הפעם הנאשם לא יצר קשר עם שירות המבחן ושירות המבחן לא הצליח ליצור קשר עימו, אף לא באמצעות בני משפחתו. ב"כ הנאשם ביקשה לאפשר לו הזדמנות נוספת אך דחיתי בקשתה, ואף לא קיבלתי הסברי הנאשם להעדר שיתוף הפעולה עם שירות המבחן. על כן נשמעו טיעונים לעונש במעמד זה.

תמצית טיעוני הצדדים

10. המאשימה עמדה בטיעוניה על כך שמדובר בנאשם יליד 1965, אשר הורשע בצירוף תיקים בביצוע שתי עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, וציינה את חומרת העבירות בגין הורשע הנאשם, אשר בשני המקרים בהפרש של חודשיים בלבד, נמצא על גופו סם מסוכן מסוג "הרואין" בכמות גדולה, בעודו אסיר המרצה את עונשו, וכשנתפס ניסה לבלוע את הסם והשליכו על הרצפה. עוד הפנתה לתסקיר שירות המבחן המלמד על נאשם מכור לסמים קשים, שאינו מסוגל לרתום עצמו להליך טיפולי שיקומי, ושקוע עמוק בעולם הסמים. כן הוסיפה המאשימה, כי לחובת הנאשם 23 הרשעות קודמות בעבירות של שוד מזוין, סחר בסמים, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, אלימות, איומים, התפרצויות, בריחה ממשמורת חוקית ועוד. בגין עבירות אלה ריצה הנאשם מאסרים ממושכים מאחורי סורג ובריח, ולחובתו תלוי ועומד מאסר על תנאי בן שנה.

11. עוד עמדה המאשימה על כמות הסם הגדולה שהחזיק בשתי הזדמנויות, סוג הסם, והחזקתו בתוכי הכלא בעת שהיה הנאשם אסיר. המאשימה הדגישה, כי עבירות סמים פוגעות פגיעה קשה לא רק במכורים לסם המקדישים חייהם לחיפוש אחר הסם תוך התעלמות מהשלכות מעשיהם, אלא גם בבני משפחותיהם, חבריהם, מכריהם והציבור בכלל, אשר מוצאים עצמם קורבנות לעבירות רכוש, אלימות, המבוצעות לצורך מימון ההתמכרות. כמו כן, טוענת המאשימה, כי אלו הסוחרים בסמים עומדים בראש מדרג החומרה של עבירות הסמים, ופגיעתם באינטרסים הציבוריים הינה חמורה יותר ומרכזית. לשיטת המאשימה בהתאם לפסיקה שהגישה, המתחם ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 18 ל - 36 חודשי מאסר בפועל. לטענתה אין לחרוג ממתחם זה לקולא, ואף יש להחמיר עם הנאשם וזאת מן הטעמים הבאים: הנאשם ביצע מעשיו בין כותלי הכלא; מתסקיר המבחן עולה כי הנאשם לא לוקח אחריות על מעשיו, וכן הצורך להגן על שלום הציבור. לאור כל אלה עותרת המאשימה לענישה ברף הגבוה של המתחם, הפעלת המאסר המותנה במצטבר, מאסר על תנאי נוסף, הפעלת הפסילה המותנית, פסילה רישיונו וקנס.

12. ב"כ הנאשם, עו"ד קירשנברג, פרשה בטיעוניה את תמונת חייו המורכבת והקשה של הנאשם, כך התמכרותו לסמים קשים שדרדרה אותו לקיום אורח חיים עברייני. עוד הדגישה שבמהלך מאסרו, נוצל ע"י אסירים אחרים לצורך העברת הסם (הוצגה תמצית מידע מודיעיני התומכת בטיעוניה). ב"כ הנאשם עמדה על חלוף זמן משמעותי בן שנתיים וחצי בין ביצוע העבירות להגשת כתבי האישום, ללא הסבר מניח את הדעת לשיהוי. לשיטתה, הנאשם יכול היה להישפט על תיקים אלו במהלך ריצוי מאסרו ולכך הייתה השלכה על משך מאסרו. עוד ציינה שהנאשם הינו אדם מבוגר שאורח חייו מורכב, והתמכרותו מנעה ממנו להקים בית ומשפחה משלו, וכן שמאז שחרורו, לפני כשנתיים, לא הסתבך בביצוע עבירות פליליות. בהתחשב בנסיבות אלה, ביקשה לבחון את השיהוי במשקפים של "הגנה מן הצדק" לאור תיקון 113 לחוק העונשין, וששיקולי הצדק יבואו לידי ביטוי אם לא בביטול כתב האישום, אזי בגזירת העונש. לשיטתה מתחם הענישה בעבירות אלו בהתאם לפסיקה אותה הציגה, נע בין 6 ל - 18 חודשי מאסר בפועל, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, כשעניינו של הנאשם ממוקם ברף התחתון, ומאפשר בחינת הארכת תקופת התנאי שתלוי כנגדו.

13. הנאשם בדברו האחרון, הביע חרטה וצער, סיפר על קשייו וצערו נוכח פטירת אביו במהלך מאסרו האחרון. עוד הצהיר, כי אינו מעורב בפלילים משך שנה וחצי ושומר על עצמו, וביקש רחמי בית המשפט.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

14. עקרון ההלימה הוא העיקרון העומד בראש קביעת מתחם העונש, בהתאם להוראת סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק"), לפיו בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט

לקבוע, את מתחם העונש ההולם את המעשים בגינם הורשע הנאשם, להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לאחר מכן, בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות המקרה הספציפי ובהתאם למתחם העונש שנקבע.

15. הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים ואשר נפגע כתוצאה מביצוע העבירות בגין הורשע הנאשם, הינו בראש ובראשונה בריאות הציבור, לצד ההגנה על שלום הציבור וסיכון מפני ביצוע עבירות פליליות, ומפני הנזקים החברתיים הישירים והעקיפים אשר נגרמים כתוצאה מסמים מסוכנים, כמו כן הפגיעה בסדר ובארגון שבבית - הסוהר שיש בו כדי לפתוח פתח לאלימות יתרה בין האסירים, ולהערים קשיים על כוחות שירות בתי הסוהר לנהל את מתקן הכלא באופן סדיר ותקין.

16. מידת הפגיעה בערך המוגן המונח בבסיס עבירת החזקת הסמים בין כותלי הכלא, רבה וחמורה. המדובר במי אשר בעודו מרצה עונש מאסר בגין עבירות סמים, החזיק בשתי הזדמנויות סם קטלני מסוג הרואין במשקלים נכבדים. פוטנציאל הנזק בעבירות כגון דא ברור ומוחשי, והדברים נאמרים במשנה תוקף כאשר ציבור הצרכנים הם אותם אסירים אשר מצויים בין כותלי הכלא והשלכות השימוש בסמים במקום שכזה.

17. יצוין, שנוכח תיקון כתב האישום, ובהסכמת הצדדים, אראה במעשי הנאשם בגינם הורשע אירוע עברייני אחד, על אף פער הזמנים, ויש בכך כדי להשליך על גזר דיני.

18. בתי המשפט הדגישו חזר ושנה את חומרתן היתרה של עבירות הסמים, והשלכותיו הקשות על גופו ונפשו של המשתמש, ולפי כך נקבע כי הענישה אמורה לשקף את הצורך במיגור תופעה זו. ראה ע"פ 3117/12 שמעון ארביב נ' מדינת ישראל (6.9.12). כן ראו ע"פ 6029/03 מדינת ישראל נ' שמאיפ"ד נח(2) 734 מפי כב' השופט מ' חשין, שם הודגש כי יש להילחם מלחמת חורמה קשה וארוכה, בעברייני הסמים המחזיקים, הסוחרים והמפיצים וביתר שאת, בהחזקת הסמים בין כותלי בית הסוהר. עוד ראה ע"פ 5233/09 מדינת ישראל נ' פלוני(2009.11.09).

יפים לעניין זה דברי כב' הש' מלצר בע"פ 1932/15 פיליפ בן סעדון נ' מדינת ישראל, שניתן לפני מספר ימים (17.4.16), בעניינו של מערער שהורשע בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לא השכיל לנצל את ההליך הטיפולי בו שולב, ונדון למאסר בן 42 חודשים, בהדגישו את הסכנות הגלומות בשימוש והפצת סמים מסוכנים והחומרה המיוחדת שמייחסת הפסיקה למקרים בהם מבוצעות עבירות של החזקת סם בכמות שאינה לצריכה עצמית:

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה.

הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריו על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת סם מיד ליד" (ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל, 22.6.10)

19. מדיניות הענישה הראויה, בגין העבירות שבהן הורשע הנאשם מחמירה ומחייבת הטלת עונשים מרתיעים מאלה אשר בוצעו מחוץ לכותלי הכלא. בפסיקות שונות הודגשה החובה להילחם בתופעת הברחות סמים לתוכי הכלא או הפצתם בין כותליו באמצעות ענישה קשה. על כגון דא נאמר בע"פ 6048/04 אברהם אדגואיצאנו נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 12.07.05) מפי השופטת ע. ארבל: "... עבירות סמים הן עבירות חמורות והחדרת סמים מסוכנים אל בין כתלי הכלא, במיוחד כשמדובר בסם המסוכן והקטלני שבין הסמים, חמורה היא שבעתיים ויש לעשות הכל על מנת להלחם בנגע הסמים ובתופעה של החדרת סמים לכלא". ראו לעניין זה גם ע"פ 5233/09 מדינת ישראל נ' פלוני (מיום 9.11.09).

20. הכבדת הענישה ניכרת גם ברמת הענישה המחמירה, כשבעבירות דומות הושתו על נאשמים עונשי מאסר בפועל בין שנה לשלוש שנים, כך לדוגמא:

א. רע"פ 2408/09 קאיד סלאמה נ' מדינת ישראל, (28.7.09) - שם נדון אסיר שהחזיק בכלא סם הרואין במשקל 0.2 גר' למאסר בפועל בן 13 חודשים, הכולל הפעלת מאסר על תנאי.

ב. ע"פ 5213/11 דניס ארימייב נ' מדינת ישראל (21.6.12) - שם נדון המערער ל-51 חודשי מאסר על החדרת סם הרואין במשקל 33 גר', חשיש, וכדורי MDMA וצירוף תיק חמור נוסף של החזקת סם בכלא. הערעור נדחה.

ג. עפ"ג(מרכז) 16338-11-08 עבד חמיס נ' מדינת ישראל (18.2.09) - במסגרתו נדחה ערעור על גזר דין בן 14 חודשי מאסר, הכולל הפעלת מאסר על תנאי שהושת על אסיר שהבריו לכלא 6 גר' סם הירואין;

ד. ע"פ (מחוזי נצרת) 1168/06 קוליקוב לאוניד נ' מדינת ישראל (27.6.06) - שם נדון אסיר צעיר ונעדר עבר פלילי, למאסר בן שנה על החזקת 3 ריבועי סם מסוג L.S.D, ועונשו הופחת נוכח סיבותיו לשמונה חודשי מאסר;

ה. עפ"ג(מרכז) 17558-07-09 מסראווה נ' מדינת ישראל (26.12.09) - שם נדון אסיר שהבריו סם מסוג חשיש והירואין במשקל 4 גר' לכותלי הכלא לשבעה חודשי מאסר;

ו. ע"פ 1277/06 (מח-נצרת) מחמוד סאחר נ' מדינת ישראל (24.10.06) - שם נדון אסיר על החזקת סם מסוג הירואין במשקל 12 גר' למאסר בפועל בן 18 חודשים, 15 מהם במצטבר

למאסרו הנוכחי. ערעורו נדחה.

ז. ת"פ(ב"ש) 11211-05-14 **מדינת ישראל נ' ניסים חג'אג'**, שם נדון הנאשם שהחזיק 2.3 גר' סם הירואין בכלא, בעת שריצה מאסרו, למאסר בפועל בן 15 חודשים.

ח. ע"פ (ת"א) 71558/06 **מדינת ישראל נ' מאיר זיו**- שם נדון עו"ד שהבריח סמים לכלא לענישה צופה פני עתיד. ערעור המדינה התקבל ועונשו הוחמר לשנת מאסר בפועל.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

21. בהתאם לסעיף 40 ט' לחוק העונשין, יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים: הנזק שנגרם מביצוע העבירה ולסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות. במקרה שלפנינו המדובר באדם אשר התמכרותו לסמים קשה וארוכת שנים, וכתוצאה ממנה נתון לניצולם של חזקים ממנו בתוך המסגרת של בית הסוהר, אשר משתמשים בו להחזקת הסמים לצורך הפצתם. יש בכך כדי להבהיר את הרקע להחזקת הכמות הגדולה של הסם, אך לא כדי להשפיע באופן משמעותי על מידת עונשו של הנאשם.
22. בהתאם לתיקון 113 לחוק, ולאחר ששקלתי כלל השיקולים הנוגעים לדבר, מצאתי כי מתחם העונש ההולם בעבירות שבהן הורשע הנאשם, הינו החל **מעשרה חודשי מאסר ועד 24 חודשים**. בשל נסיבות חריגות שתפורטנה להלן, נראה כי יש למקם עונשו ברף התחתון של טווח הענישה. לצד זאת, יופעל מאסר על תנאי בן שנה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

23. אך בכך לא תמה מלאכתנו, בגזירת דינו של הנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתייחס גם לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובעניינו ניתן למנות מספר נתונים בעלי משקל: **ראשית**, הנאשם בן 50 רווק, מכור פעיל לסמים נרקוטיים ללא מסגרת תעסוקתית או טיפולית המתגורר עם אחיו בדירה שכורה. **שנית**, הנאשם נטל אחריות והביע חרטה על מעשיו. **שלישית**, מצאתי ליתן משקל לטיעוני הסנגורית לפיהם מציאות החיים הקשה שעבר הנאשם היא שהובילה אותו למעגל סמים שממנו לא מצליח להשתחרר, ולכך שמאז שחרורו לפני כשנתיים לא הסתבך שוב בפלילים.
24. הנאשם קיבל הזדמנות נדירה ובלתי חוזרת להשתלב בהליך טיפולי, ואף שבית המשפט הלך לקראתו כבר דרך ארוכה, לא השכיל לנצלה. אכן, כעולה מתסקיר שירות המבחן, עסקינן בנאשם מכור, דל כוחות, חסר מעגל תמיכה וערירי. עם זאת, הנאשם היה מודע היטב לגישתה ההוגנת של המאשימה כלפיו, שהסכימה לתקן כתב האישום לקולא ולאפשר לו להשתלב בהליך טיפולי, וכמובן לגישתו הראויה לשבח של כב' השופט שרון, אך הוכיח עצמו כמי שאין בכוחו לערוך שיקום ממשי באורח חייו.

תקופת השיהוי

25. מצאתי טעם רב בטיעוני הסנגורית, כי יש ליתן משקל רב לשיהוי הארוך והבלתי מוצדק שנקטה המאשימה בהגשת כתב האישום כנגד הנאשם, שכן נקבע, כי קצב ניהול ההליכים יכול ויביא להצדקת טענת "הגנה מן הצדק". בענייננו, כתב האישום הוגש כשנתיים וחצי לאחר מועד ביצוע העבירה מבלי שהוסבר הטעם לשיהוי. אזקוף נתון זה לחובת המאשימה, כל שכן כמדובר בנאשם שריצה מאסר ממושך ביותר, וניתן היה להגיש את כתב האישום בתקופת מאסרו ובכך להביא להקלה מסוימת בעונשו ע"י חפיפת חלקו למאסר אותו מרצה. נקבע לא אחת בפסיקת בית המשפט העליון כי שיהוי משמעותי הוא בבחינת עינוי דין לנאשם וככזה עשוי הוא להוות שיקול להקלה בגזירת דינו של נאשם. **(ראו והשוו ע"פ 5920/13 יוסף מרדכי אטלן נ' מדינת ישראל; ע"פ 4434/10 יחזקאל נ' מדינת ישראל (8.3.10)).**

26. זאת ועוד, עיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם מלמד, כי ניתן היה להפעיל את המאסר על תנאי שעומד כנגד הנאשם, עוד במסגרת גזר דינו של הנאשם בת"פ 1402/09 (אשדוד), ולא ברור מדוע סוגיה זו לא עלתה במסגרת הליך זה. כפועל יוצא מכך, רק כיום, **כעשר שנים** לאחר שהושת על הנאשם המאסר על תנאי בר ההפעלה, התבקשה הפעלתו. גם לכך אתן משקל בגזר דיני.

27. עם זאת, אינני מקבלת טיעוני ההגנה, לפיהם הנאשם לא יכול היה לסיים הליך זה בעודו נתון במאסר. כך עולה מפרוטוקול 30.3.14, שהנאשם שאמור היה להשתחרר ממאסרו רק מספר חודשים לאחר מכן, ביקש לדחות הדיון לאחר שחרורו, בין היתר, נוכח פטירת אביו.

28. עברו הפלילי המכביד של הנאשם עומד לו לרועץ. עיון בגיליון הרשעותיו מעלה שהנאשם הורשע בעבר פעמים רבות, בעבירות שונות ומגוונות, וכי רובן ככולן הן עבירות נלוות אשר נועדו למטרה אחת והיא השגת הסמים לצריכתו ולשימושו האישי. למעשה, כבר בשירותו הצבאי נדון הנאשם למאסר בפועל בן שנה וחצי בגין הברחת סמים מלבנון, ובהמשך הורשע בשורה ארוכה של עבירות סמים, רכוש ואלימות. נראה כי מדובר באדם שאין לו מורא מפני הדין, ושאין לו כל רצון לעבור שינוי משמעותי ולעלות על דרך שבה ימצא עצמו מנהל אורח חיים נקי מסמים, וזאת חרף עזרה שהושטה לו, הן בין כותלי הכלא והן מחוצה לו.

29. עיון בגיליון רישומי תקופות מאסרו מלמד, שהנאשם נדון לתקופת מאסר ממושכת בגין עבירות סמים, שוחרר בשלהי שנת 2008, הסתבך זמן קצר לאחר מכן בביצוע עבירות סחר בסם מול סוכן משטרת סמוי ושוד מזוין, נדון בגין לחמש שנות מאסר שבמהלכן ביצע העבירות בגין הורשע בהליך זה.

סוף דבר

30. עניינו של הנאשם שבפניי מורכב. לחובתו עומד כתב אישום חמור של החזקת סמים קשים בהיקפים

נכבדים ובשתי הזדמנויות, בין כותלי הכלא במהלך ריצוי מאסרו, עברו המכביד והעדר שיתוף הפעולה עם שירות המבחן. מנגד, יש לתת משקל לגילו המבוגר, תקופה ממושכת מאז שחרורו במהלכה לא הסתבך שוב בפלילים, עייפות מניהול אורח חיים עברייני ונסיבותיו האישיות הקשות. עוד יש לתת משקל לא מבוטל לשיהוי בלתי מוצדק בהגשת כתב האישום ולחלוף הזמן הרב ממועד ביצוע העבירות.

31. עתירת ההגנה למתחם ענישה של מספר חודשי מאסר והארכת תקופת המאסר על תנאי שתלויה ועומדת כנגדו, אין לה על מה לסמוך. לא הוצגו בפני טעמים מיוחדים כנדרש בסעיף 56 לחוק העונשין, ניתנו לנאשם הזדמנויות רבות לערוך שינוי בחייו אך הנאשם בחר מדעת שלא לנצלן.

32. דומה שאין ספק, כי אם היה נגזר דינו של הנאשם בסמוך למועד ביצוע העבירות היה מוטל עליו עונש חמור וכבד אך ניתן היה לחפוף חלק ממנו לתקופת המאסר הממושכת אותה ריצה. קל וחומר, אם הייתה מופעלת תקופת מאסר על תנאי במסגרת ת"פ 1402/09 (אשדוד) עוד בשנת 2009. עם זאת, אין להתעלם מההשלכות הקשות של חזרתו של הנאשם, לאחר תקופה שבה הצליח ככל שניתן להחזיק את ראשו מעל המים, שוב למאסר מאחורי סורג ובריא.

33. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, אני סבורה שיש להטיל על הנאשם עונש המצוי בחלק התחתון של מתחם הענישה אותה קבעתי, לצד הפעלת מאסר על תנאי וענישה מחמירה צופה פני עתיד. לו יבקש הנאשם להשתלב בהליך גמילה מסם, חזקה על רשויות השב"ס שיסייעו לו בכך.

אשר על כן, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. 14 חודשי מאסר בפועל.
- ב. מפעילה מאסר על תנאי בן 12 חודשים שהוטל על הנאשם ביום 25.4.2007, בת"פ 1879/06 (שלום אשדוד) ע"י כב' השופט אריאל חזק, באופן חופף ומצטבר, **כך שהנאשם ירצה תקופת מאסר כוללת בת 16 חודשים.**
- ג. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים ממועד שחרורו מן המאסר עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית.
- ד. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים **מהיום** עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית.
- ה. מפעילה תקופת פסילת רישיון בת שנה שהוטלה על הנאשם בת"פ 1879/06 (שלום אשדוד) שתחל מיום שחרורו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשע"ו, 03 מאי 2016, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם ובאת כוחו.